

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 12ο , Αρ. Τεύχος 7ο , Μαρτίου 2019

<http://o-tiron.blogspot.com>

«Η ζωὴ ἐν τάφῳ,
κατετέθης Χριστέ, καὶ
θανάτῳ σου τὸν
θάνατον ὤλεσας, καὶ
ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ
τὴν ζωὴν.»

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 12^{ον} - Τεύχος 7^ο

Μάρτιου 2019

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

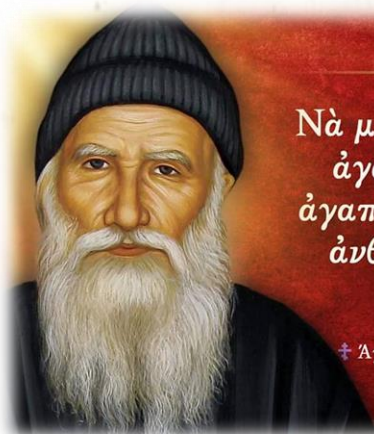
(β) Αγίας Παρασκευής

Ίδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη
Χαραλάμπους**, το οποίο ανέλαβε
τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού.
**Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

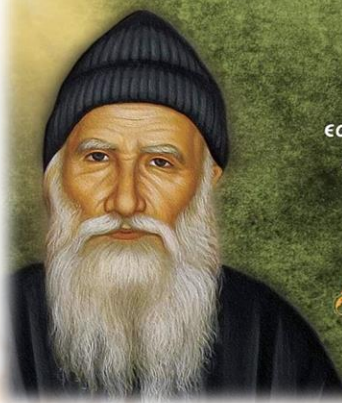
Έρμηνεύοντας τās Γραφās	3
Σημειωματάριον - Πνευματική ζωή και κοινωνικές συνθήκες	4
Ίστορίες από τό Γεροντικό	5
"Ο Άγιος Καλλιόπιος" Από την ποίηση του Τριωδίου	8
Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα	9-11
Ανακοινώσεις	12

Νά μὴν ἐνδιαφέρεσαι ἂν σὲ
ἀγαποῦν, ἀλλὰ ἂν ἐσὺ
ἀγαπᾷς τὸ Χριστὸ καὶ τοὺς
ἀνθρώπους. Μόνο ἔτσι
γεμίζει ἡ ψυχή.

✠ Άγιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης ✠

Εγείρασε Άγιους Έπισκόπου

Η ελευθερία δεν κερδίζεται,
αν δεν ελευθερώσουμε το
εσωτερικό μας απ' τα μπερδέματα
και τα πάθη. Κι αυτό, βέβαια,
μόνο συν Χριστώ γίνεται.
Στον Χριστό είναι η χαρά.

✠ Άγιος Πορφύριος
ο Κausοκαλυβίτης

Εγείρασε Άγιους Έπισκόπου

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ

«ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ,»

(Κόλ. 1, 22)

Εξήγ.: «δια του σώματος του, της ιδικής του σαρκός, με τον σταυρικό του θάνατον, δια να σας καταστήση και σας παραστήση ενώπιον του αγίου και αμέμπτους και χωρίς καμμίαν κατηγορίαν».

Από αυτό το κακό, απελευθερώνει ο θαυμαστός Κύριος Ιησούς Χριστός και με τον φιλόανθρωπο θάνατο του δίνει νόημα και στο ανθρώπινο ον και στην ανθρώπινη ζωή.

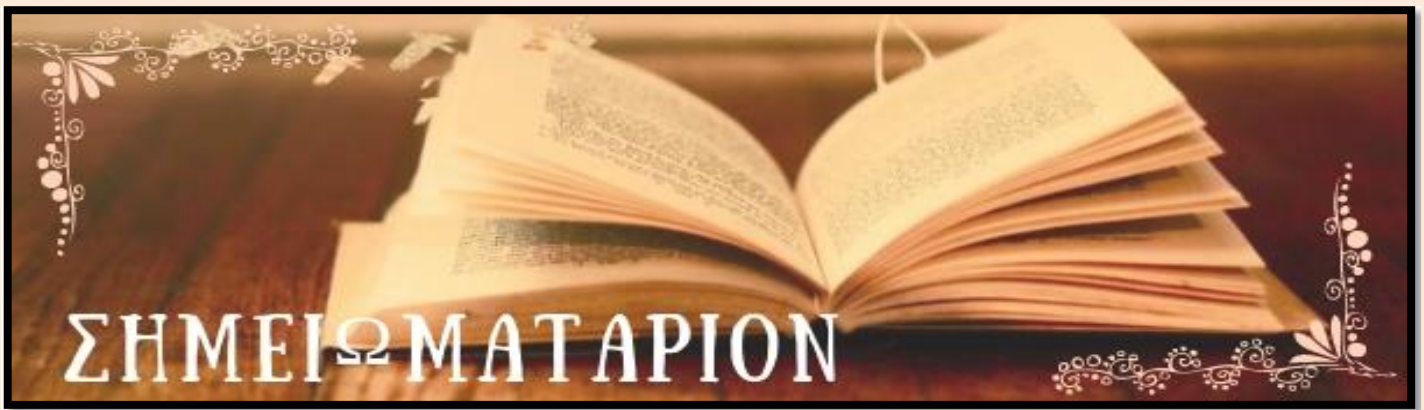
Ο Άγιος Απόστολος ευαγγελίζεται αυτά στα μέλη της εκκλησίας δηλ. «με το να θέλεις να σας παραστήσει ενώπιον Του, με τον σταυρικό Του θάνατο, αγίους και άμωμους και χωρίς καμία κατηγορία» (1,22), σας «ειρηνοποιού» με το Θεό, με το θεϊκό καλό, με την ένθεη λογική, έννοια και νόηση, για να σταματήσετε να είστε “εραστές” του κακού και εχθροί του Θεού.

Η αγία ζωή δίνει στους ανθρώπους τη δυνατότητα για να πραγματοποιήσουν τον σκοπό της Σωτηρίας στον οποίο αποβλέπει ολόκληρος ο ανθρώπινος αγώνας. Για αυτό και ο φιλόανθρωπος Κύριος οικειοθελώς δέχτηκε στον εαυτό Του τον σταυρικό θάνατο. Για αυτό και όλες οι δυνάμεις βρίσκονται στο δικό Του θεανθρώπινο σώμα την Εκκλησίας. Έτσι στην Αγία και καθολική ζωή της εκκλησίας, η δική μας διαβίωση, αδιάκοπα αυξάνει και αναπτύσσεται από δύναμη σε δύναμη.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στο σημείο αυτό ευαγγελίζεται: «διά του θανάτου Του δεν μας συγχώρεσε μόνο τα αμαρτήματα αλλά μας έκανε ένδοξους. Μας κατατάσσει στην τάξη αυτών που δεν έχουν αμαρτήσει καθόλου ή καλύτερα και εκείνων που έχουν επιτύχει τα μέγιστα κατορθώματα. Χάρισε την αγιοσύνη Του και την απαλλαγή από κάθε κατηγορία».

Άρχιμ. Ίουστίνου Πόποβιτς

Πνευματική ζωή και κοινωνικές συνθήκες

Πολλοί χριστιανοί νομίζουν ότι οι κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν τους εμποδίζουν στην πνευματική ζωή και ότι αν βρεθούν σε ευνοϊκότερες, θα έχουν πρόοδο. Ρίχνουν με άλλα λόγια όλο το βάρος στα εξωτερικά, αγνοώντας ότι αυτά δεν είναι πάντα η αιτία που μένουν στάσιμοι, στα πνευματικά. Θα πρέπει να γνωρίζουν, ότι εκείνο που έχει μεγαλύτερη αξία είναι η σταθερή απόφαση για κατά Θεόν ζωή. Αυτή υπερνικά κάθε εμπόδιο και κάθε δυσκολία. Αντίθετα, όταν η απόφαση αυτή δεν υπάρχει, τότε και οι ευνοϊκότερες εξωτερικές συνθήκες δεν συμβάλλουν στην πνευματική πρόοδο.

Δεν πρέπει να λησμονούν οι χριστιανοί ότι οι κοινωνικές συνθήκες εύκολα μεταβάλλονται, γιατί εύκολα μεταβάλλονται και οι άνθρωποι που τις δημιουργούν. Γι' αυτό είχε δίκαιο ένας ορθόδοξος στοχαστής, όταν έλεγε: «Μη ζητάς να αλλάξεις διαρκώς δουλειά, τόπο κατοικίας και τα παρόμοια. Να έχεις πάντα υπόψη σου πως δεν υπάρχει κανένας τόπος, καμιά κοινωνική θέση, καμιά εξωτερική κατάσταση που να μην εξυπηρετεί τον αγώνα που διάλεξες. Εξαιρούνται μονάχα οι δουλειές που εξυπηρετούν τα πάθη και τις κακίες μας».

π. Διονύσιος Τάτσης

Διηγήθηκαν οι μαθητές του Αββά Βησσαρίωνος, ότι ο βίος του έτσι ξετυλίχτηκε, σαν να ήταν ένα από τα πουλιά οπού διασχίζουν τον αέρα ή ψάρι της θάλασσας ή ζώο της στεριάς, γιατί ατάραχα και αμέριμνα πέρασε όλο τον χρόνο της ζωής του. Δεν βασάνιζε το μυαλό του για κατοικία. Δεν φάνηκε να κυριαρχήσει στην ψυχή του επιθυμία ωρισμένου τόπου, ούτε το να φάει χορταστικά, ούτε το να αποκτήσει σπίτια, ούτε βιβλία να κουβαλά. Αλλά ολόκληρος αποδείχθηκε ελεύθερος από τα πάθη του σώματος ολότελα, τρεφόμενος με την ελπίδα των μελλόντων αγαθών. Και, στερεωμένος πάνω στον βράχο της πίστεως, εγκαρτερούσε σαν αιχμάλωτος εδώ και εκεί, μένοντας μέσα στο κρύο και στη γύμνια και να τον καίει ο φλογερός ήλιος, χωρίς να έχει ποτέ στέγη από πάνω του. Πλανιόταν και ταλαιπωρούσε τον εαυτό του σε έρημους γκρεμνούς και πήγαινε συχνά από εδώ και από εκεί, με ευχάριστη διάθεση, πάνω στην απέραντη άμμο, χωρίς κατάλυμα, σαν ναυάγιο στο πέλαγος. Όταν του έλεγε κάποιος αδελφός: « Τί κλαίς, καλέ μου άνθρωπε; Αν χρειάζεσαι κάτι από τα αναγκαία, θα σου το προσφέρουμε, κατά δύναμη, μόνο έμπα μέσα και κάθισε στο τραπέζι μας και θα βρης παρηγοριά». Και εκείνος τότε αποκρινόταν ότι δεν μπορούσε να μείνει κάτω από σκεπή, πριν βρει το δικό του σπίτι. Και έλεγε ότι είχε χάσει μεγάλη περιουσία, με διαφόρους τρόπους, επειδή είχε πέσει στα χέρια πειρατών και ναυαγήσει και είχε στερηθεί τους τίτλους της ευγενείας του και καταντήσει άδοξος από δοξασμένος οπού ήταν. Και ο άλλος, εντυπωσιασμένος από τα λόγια εκείνα, έμπαινε μέσα, έπαιρνε ένα κομμάτι ψωμί και του το έδινε, λέγοντας : «Πάρε το αυτό, πάτερ. Τα δε άλλα ο Θεός, καθώς λες, θα σου τα χαρίσει, την πατρίδα και τη δόξα της τάξεώς σου και τον πλούτο οπού είπες». Αλλά εκείνος, ακόμη πιο πολύ πενθώντας, στέναζε βαθειά και πρόσθετε: «Πιο πολύ θα χαρώ, κινδυνεύοντας πάντα, κάθε μέρα, έως θανάτου και μη βρίσκοντας ανακούφιση στα αμέτρητα δεινά μου. Γιατί πρέπει ολοένα να γυροφέρνω και έτσι να τελειώσω τον δρόμο της ζωής μου ».

Ὁ Ἅγιος Καλλιόπιος

Ὁ Ἅγιος Καλλιόπιος καταγόταν ἀπὸ ἀρχοντική οἰκογένεια τῆς Πέργης. Ἡ χριστιανή μητέρα του Θεόκλεια ἀπὸ τῆ νηπιακῆ ἡλικία τοῦ μετέδωσε τὴν χριστιανικὴ πίστη καὶ ἀργότερα τὸν παρότρυνε νὰ μελετᾶ καθημερινὰ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ νὰ ἀγωνίζεται νὰ ζεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι μὲ τὴν ἐνηλικίωσή του ἐξελίχθηκε σ'έναν εὐσυνείδητο χριστιανὸ νέον, πού δέν δίσταζε νὰ ὑπερασπίζεται φανερά τὴν πίστη του στὸν Χριστό, στὰ χρόνια ἐκεῖνα – τῶν ἀρχῶν τοῦ 4ου αἰῶνα – πού κυριαρχοῦσε ἀκόμα ἡ εἰδωλολατρία στὴν πατρίδα του.

Ὅταν δημοσιεύτηκε τὸ νέο Διάταγμα διωγμοῦ τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ τὸν Ρωμαῖο αὐτοκράτορα Διοκλητιανό, ὁ Καλλιόπιος μὲ τὴν συμβουλή τῆς πιστῆς μητέρας του πῆγε στὴν Πομπηϊούπολη (τὸ ὄνομα πῆρε ἡ πόλη πρὸς τιμὴν τοῦ Πομπηίου, ὁ ὁποῖος εἶχε νικήσει ἐκεῖ τὸν Μιθριδάτη) τῆς Κιλικίας, ὅπου εἶχε τὴν ἔδρα του ὁ Ἡγεμόνας Μαξιμῖνος.

Ὁ νεαρὸς χριστιανὸς ἀγανάκτησε γιὰ τὰ ὄργια, στὰ ὁποῖα ἐπιδίδονταν ὁ Μαξιμῖνος καὶ οἱ περὶ αὐτόν πρὸς τιμὴν τῶν εἰδώλων, καὶ δημόσια καταφέρθηκε ἐναντίον τῶν ψεύτικων θεῶν τους. Τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ἀνάγκαζαν νὰ λάβει μέρος στὶς θυσίες, πρὸ τῶν εἰδώλων. Ἀρνήθηκε δηλώνοντας: «Εἶμαι χριστιανός, τὸν Χριστό μόνον λατρεύω».

Κατόπιν τούτου τὸν ὀδήγησαν μπροστὰ στὸν ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος ἐντυπωσιάσθηκε ἀπὸ τὸ παράστημα τοῦ νέου καὶ προσφέρθηκε νὰ τοῦ δώσει τὴν κόρη του σύζυγον, ἐάν θὰ δεχόταν νὰ θυσιάσει στὰ εἶδωλα τῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ Καλλιόπιος τοῦ ἀπάντησε: Ἐπιθυμῶ νὰ δηλώσω ξεκάθαρα ὅτι εἶμαι ὀλοκληρωτικὰ δοσμένος στὸν Χριστό τὸν ἀληθινὸ Θεό καὶ ἡ θερμὴ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ προσφέρω τὸ σῶμα μου ἀγνό καὶ καθαρὸ ἐνώπιον τοῦ Δικαίου Κριτοῦ.

Μετὰ τὰ βασανιστήρια πού ἀκολούθησαν, καὶ πάλι τὸν κάλεσε ὁ Μαξιμῖνος καὶ τὸν ρώτησε ἂν ἄλλαξε γνώμη. Ἡ ἀπάντησή του ἦταν: Τὰ μακρὰ καὶ ἀπάνθρωπα αὐτὰ

βασανιστήρια τό μόνο αποτέλεσμα πού έχουν, είναι νά κάνουν πλουσιότερο καί λαμπρότερο τό στεφάνι, ὅπως ἔχει γραφεῖ: «ἐάν δέ καί ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ».

Ξανάρχισαν τά βασανιστήρια καί στό τέλος ἀναψαν φωτιά καί ἀπό πάνω τόν ξάπλωσαν σέ σιδερένια σχάρα. Ἄλλά Ἄγγελος Κυρίου κατέβηκε καί ἔσβησε τή φωτιά. Κατόπιν τούτου ἔκλεισαν τόν γενναῖον ἀγωνιστή τοῦ Χριστοῦ στό ἐσώτερο κελλί τῆς φυλακῆς.

Ὅταν ἔμαθε ἡ Θεόκλεια τό τί συνέβαινε μέ τόν γιό της, μοίρασε στούς φτωχοῦς τήν περιουσία της, ἐλευθέρωσε ὅλους τούς δούλους καί τό ὑπηρετικό προσωπικό τοῦ σπιτιοῦ της καί ἔσπευσε νά πάει κοντά στόν Μάρτυρα γιό της. Τόν βρῆκε στή φυλακή ἐξαντλημένο καί καταματωμένο τόσο, πού δέν μπορούσε νά στηριχθεῖ στά πόδια του.

Ὅμως, μάνα καί γιός πέρασαν ὅλη τή νύχτα μέ προσευχή. Κατά τά μεσάνυχτα οὐράνιο φῶς ἔλαμψε στή φυλακή καί φωνή ἀκούστηκε, πού μακάριζε τόν Μάρτυρα γιά τήν παρρησία καί τήν ὁμολογία του. Μεγάλη δύναμη πῆρε τότε ὁ ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ, γιά νά συνεχίσει μέχρι τέλους τούς ἀγῶνες τοῦ μαρτυρίου του. Τό πρωῖ ὁδηγήθηκε γιά μία ἀκόμη φορά σέ δίκη. Ὁ Καλλιόπιος μέ φωνή δυνατή εἶπε: «Βιάζομαι νά πεθάνω στήν ἐπέτειο τῶν Παθῶν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου μου».

Ἦταν Μεγάλη Πέμπτη ὅταν ἀποφασίσθηκε νά σταυρωθεῖ ὁ Καλλιόπιος. Ἡ ἡρωΐδα μητέρα βρῆκε τό κουράγιο νά μεταφέρει στούς σταυρωτές στρατιῶτες τήν ἐπιθυμία τοῦ γιουῦ της, πού ἦταν καί δική της, νά τόν σταυρώσουν μέ τό κεφάλι κάτω, ὅπως τόν Ἀπόστολο Πέτρο, καί μάλιστα τούς μοίρασε ἀσημένια νομίσματα, γιά νά τούς καλοπιάσει.

Τήν ἄλλη μέρα, Μεγάλη Παρασκευή, τήν ὥρα πού εἶχε εἶπει ὁ Σωτῆρας μας Χριστός τό «Τετέλεσται», ὁ Ἅγιος Μάρτυς πάνω ἀπό τόν σταυρό του παρέδιδε τήν ψυχή του στόν Κύριο. Ὅταν κατέβασαν ἀπό τόν σταυρό τό σῶμα του, ἔπεσε ἐπάνω του ἡ μητέρα του καί τό ἀγκάλιασε μέ ἀπέραντη στοργή. Ἄλλά ἡ καρδιά της δέν ἄντεξε περισσότερο· λιποθύμησε καί ξεψύχησε, ὅπως ἦταν ἐνωμένη μέ τόν Μάρτυρα γιό της. Εὐσεβεῖς χριστιανοί φρόντισαν νά ἐνταφιάσουν μαζί μέ τόν Ἅγιο Μάρτυρα καί τήν πιστή μητέρα του. Ὁ Ἅγιος Καλλιόπιος ἐορτάζεται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας τήν 7ην Ἀπριλίου.

Από την ποίηση του Τριωδίου

«Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννουσιν ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον, οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.»

Οἱ πιο πολλοὶ ἄνθρωποι Κύριε, ἐστρωναν τα ρούχα τους κάτω στο δρόμο καὶ ἄλλοι ἔκοβαν κλάδους ἀπ' τα δέντρα

καὶ τους κρατούσαν, ἐνῶ ἐκεῖνοι που πήγαινα μπροστά καὶ ὅσοι ἀκολοθούσαν, φώναζαν λέγοντας «Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Πανηγυρικός ὁ τόνος τοῦ πιο πάνω ὕμνου. Μας περιγράφει ζωηρὰ τὴ θριαμβευτικὴ εἴσοδο τοῦ Κυρίου στὴν ἀγία πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ. Χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τοῦ εἶναι ὅτι σ'αυτόν δεσμεύεται κυριολεκτικὰ ἡ σκέψη τοῦ ποιητῆ ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχη διήγηση τῶν Εὐαγγελίων. Αναφέρεται στα πλήθη ἐκεῖνα, που ξεχύθηκαν στους δρόμους καὶ με ἐξάλλο ἐνθουσιασμό υποδέχτηκαν τὸν Χριστό σαν τὸν ἐνδοξο ἀπόγονο τοῦ Δαβίδ, ὁ οποίος «ἐν ὀνόματι Κυρίου» ἐρχόταν γιὰ νὰ προσφέρει τὸν εαυτό του θυσία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Εὐτυχισμένοι ὅσοι τῶν υποδέχονται με πηγαία αἰσθήματα καὶ διάθεση ἀγνῆς. Αὐτοὶ νοιώθουν συνεχῶς τὴν παρουσία Του μέσα στὴ ζωὴ τους. Γι' αὐτούς εἶναι «ὁ εὐλογημένος», που τους επισκέπτεται καθημερινὰ καὶ πλημμυρίζει ἔτσι ἡ ψυχὴ τους με πραότητα καὶ οὐράνια γαλήνη.

Ἀνδρέας Ν. Ἱεροδιακόνου

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι η εβδομάδα πριν το Πάσχα (από την Κυριακή των Βαΐων μέχρι το Μ. Σάββατο) και ονομάζεται «Μεγάλη», όχι γιατί έχει περισσότερες μέρες ή ώρες από τις άλλες εβδομάδες, αλλά γιατί τα γεγονότα όπου τελούνται και βιώνονται στους Ιερούς Ναούς είναι μοναδικά και κοσμοσωτήρια για τον άνθρωπο.

Κυριακή των Βαΐων

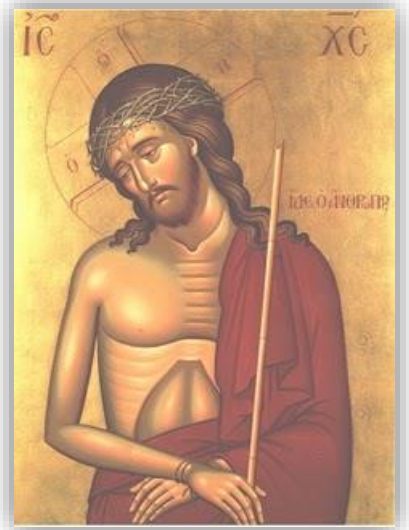
Είναι η τελευταία ημέρα της Μ. Σαρακοστής και η πρώτη της Μ.Εβδομάδας. Εορτάζουμε σήμερα τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα. Επειδή οι νεαροί Ιουδαίοι αυτή τη μέρα υποδέχτησαν το Χριστό με κλαδιά φοινικιάς (βάγια), ονομάστηκε Κυριακή των Βαΐων. Γι' αυτό το λόγο στολίζουμε κι εμείς την Εκκλησία μας με κλαδιά δένδρων και λουλούδια. Μεταφέρουμε σήμερα στην Εκκλησία ελιόφυλλα, να ευλογηθούν για να τα χρησιμοποιούμε στο θυμιάτισμα. Πανηγυρική η σημερινή ημέρα, γι' αυτό και στο τραπέζι καταλύουμε ψάρι.

Μεγάλη Δευτέρα

«Τον νυμφώνα σου βλέπω...»

Τον νυμφώνα σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον και ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ λάρυρνόν μου την στολήν της ψυχής, φωτοδότα, και σώσον με.

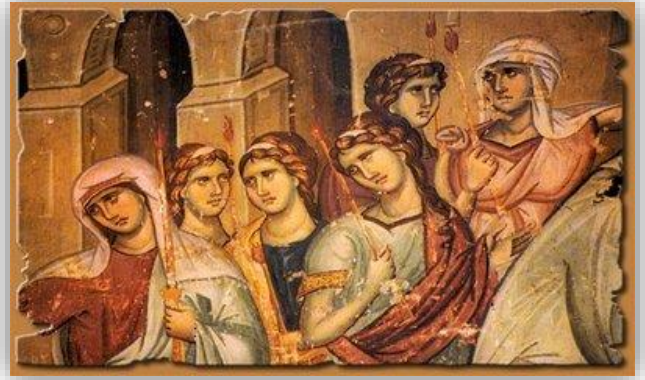
Μνημονεύουμε σήμερα το Πάγκαλο Ιωσήφ, ο οποίος ήταν γιός του Πατριάρχη Ιακώβ, και προεικονίζει το Χριστό. Όπως ο Χριστός πουλήθηκε από τον μαθητή του για τριάκοντα αργύρια, έτσι και ο Ιωσήφ είχε πωληθεί από τα αδέρφια του για τριάντα νομίσματα. Τον συκοφάντησε η γυναίκα του αφεντικού του και τον έκλεισαν στη φυλακή. Για τις αρετές του τον φύλαξε ο Θεός, τον έβγαλε από τη φυλακή, τον δόξασε και τον ανέδειξε βασιλέα της Αιγύπτου.

Μεγάλη Τρίτη

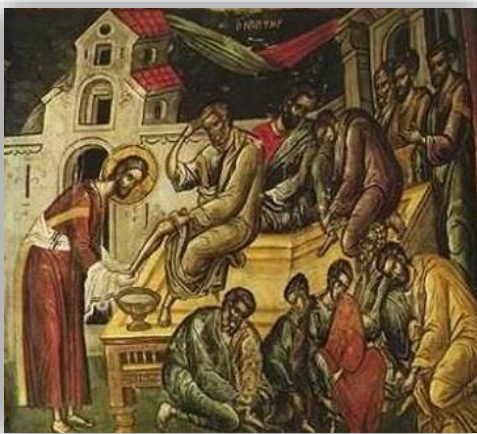
«Ότε η αμαρτωλός προσέφερε το μύρον...»

Σήμερα η παραβολή των Δέκα Παρθένων. Από αυτές οι 5 ήταν φρόνιμες, γι' αυτό και αξιώθηκαν να συμμετάσχουν στη χαρά του γάμου που ήταν καλεσμένες. Πέραν από την παρθενία που φύλαξαν εξάσκησαν στον κόσμο και τη φιλανθρωπία. Αντίθετα, οι άλλες 5, ενώ πέτυχαν το δύσκολο, την παρθενία, σκόνταψαν στο πιο εύκολο, την άσκηση της ελεημοσύνης. Το μήνυμα είναι σαφές: Πάντοτε να βρισκόμαστε σε εγρήγορση για τη συνάντησή μας με το Νυμφίο Χριστό, τηρώντας όλες τις ευαγγελικές εντολές, προκειμένου να συμμετάσχουμε στη χαρά της Βασιλείας του Θεού.

Μεγάλη Τετάρτη

«Συντρέχει λοιπόν...»

Μνημονεύουμε σήμερα την πράξη της αμαρτωλής εκείνης γυναίκας η οποία, λίγο πριν από το Πάθος, άλειψε με μύρο τον Κύριο, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό την ευγνωμοσύνη της για την άφεση των αμαρτιών που έλαβε από τον Κύριο. Την ίδια ημέρα ο δόλιος μαθητής Ιούδας συμφώνησε το ποσό της προδοσίας. Γι' αυτό και η Τετάρτη καθιερώθηκε από την Εκκλησία ημέρα νηστείας.

Μεγάλη Πέμπτη

Την Μ. Πέμπτη μνημονεύουμε τέσσερα σημαντικά γεγονότα: Τον ιερό Νιπτήρα όπου έμπρακτα διδάσκει ο Κύριος την ταπείνωση, με το να πλύνει τα πόδια των μαθητών του. Τον Μυστικό Δείπνο, στη διάρκεια του οποίου θεσμοθετήθηκε το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Την Αρχιερατική Προσευχή του Κυρίου όπου προσεύχεται για την ενότητα των πιστών. Τέλος στην Προδοσία του Ιούδα, όπου η θεία αγάπη αντιπαραβάλλεται με την ανθρώπινη αδυναμία.

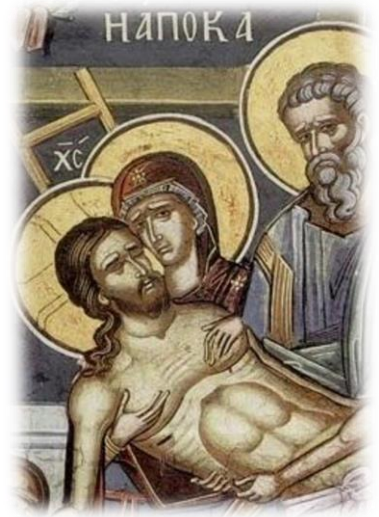

Μεγάλη Παρασκευή Εσπερα

«Σε τον αναβαλλόμενον...»

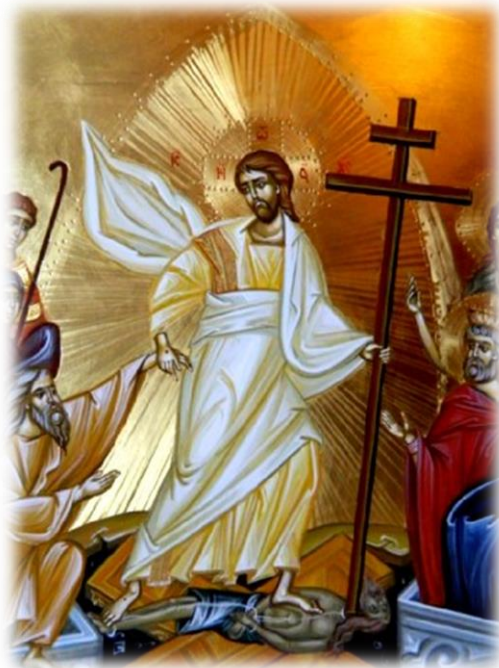
Την Μ. Παρασκευή επιτελούμε τα άγια και φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. Ημέρα τόσο πένθιμη και καταλυκτική, που τελείται θεία Λειτουργία. Σε ανάμνηση όσων υπέμεινε την ημέρα αυτή ο Κύριος μας, καθιερώθηκε η Παρασκευή να είναι ημέρα ολόχρονης νηστείας.

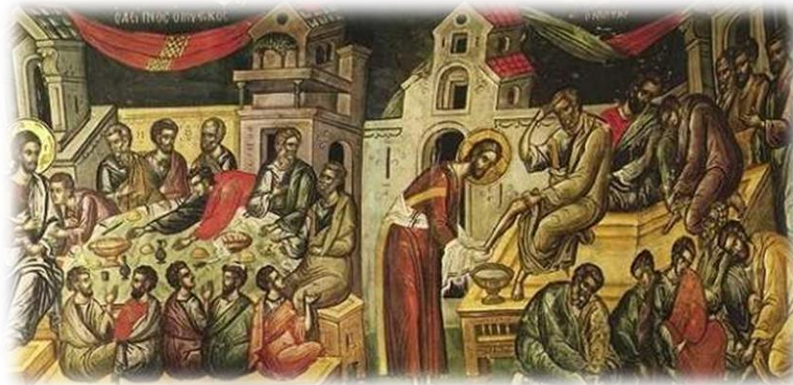
Μέγα Σάββατο

«Αναστάσεως ημέρα....»

Την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου εορτάζουμε την Θεόσωμη Ταφή και την Κάθοδο του Κυρίου στον Άδη. Είναι το μοναδικό Σάββατο που τηρούμε αυστηρή άλαδη νηστεία.

Πηγή: Περιοδικό «ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ» - Μάρτιος 2010
Μηνιαία Έκδοση Εκκλησίας Αγίου Δημητρίου
Παραλιμνίου

ΚΥΡΙΑΚΗ	Δευτέρα	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
	1 Μάρτυ ού ούου Μαρίαρ Αγγυτίαρ Οόιαρ	2 Θεοδωράρ & Ευθαλίαρ Παρθενου. Ίΐτου ούου Παναγιώτου νεου.	3 Νικητα ούου Ήλπιδοφόρου μ. Ίωσήφ ύμνογράφου	4 Ζωοτή ούου Γεωργίου του έν Μαλαθ	5 † Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΟΜΟΙ Νικηφόρου μ. Διοδώρου μ. Βίκτωρα μ.	6 Ευτυχίου Κων/λεωρ Πλατωνίδου μ. Γρηγορίου Σιναίτου
7 † Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ιωάννου τηρ Κλίμακορ) Καλλιόπυ μ., Σόφβα Καλύμω Ανυλίνηρ	8 Αγώβου Ανύγκρητου άπ. Υρκανίορ άπ. Ερμού άπ.	9 Τρυφαίνηρ ούιαρ. Ευτυχίου μάρτ. Βαδίου ούιοι.	10 Γρηγορίου Ε' Δύμου 40 Μαρτύρου	11 † ΜΕΓΑΛ ΚΑΝΩΝ Αντίπα Παργάμου Ματρώνηρ ού. τηρ έν Κυζίκου Τρυφαίνηρ μάρτ.	12 † ΑΚΑΘΙΟΤΟρ ΥΜΝΟρ Βαοίλειου Παρίου Ανθούτηρ ούιαρ. Άκακίου Κιτυοκαλυβίτου. Αρτέμιου ιερομ.	13 Μαρτίνου πόπα Ρώμηρ. Θεοδοοίου. Γεωργίου Κυπρίου
14 † Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ Θωοιδου μ. Αρ ιοτάρχου έκ τίν Ο' Άι. Πουδη	15 Λεωνίδου άπ. Αθηνών Κρήοκονου Λεωνίδου άπ.	16 Αγάτηρ. Ειρήνηρ. Χιονίαρ μαρτύρου	17 Μακαρίου Κορήθου. Συμεών ιερομάρτ. έπιοκ. Περσάου	18 Κυρβόλου Κωνοταντινουπόλεωρ. Ιωάννου ούου	19 Πανφουτίου ιερομ. Αγαθαγγέλου Εοριγμένου	20 † ΑΝΑΟΤΑΟΙΕ ΛΑΖΑΡΟΥ Ζωοζαίου άπ. Θεοδώρου Τρ ιχινίε
21 † ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ Ανοοταοίου ούου Σιναίτου Ιανουαρίου. Αλεξάνδρου. Ανοοταοίου	22 † ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ Ίωσήφ Παργάλου Θεοδώρου Ονοοάτου Ναθαναήλ. Αποοτόλου Νεάρχου μάρτυρα	23 † ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ Τίν 10 Παρθένων Λαζάρου του Βοοκού νεου.	24 † ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ Ελπιδοφόρου ούιαρ Σάββα Στρατηλάτου Νικολάου νεου. έν Μεγαρήε	25 † ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ Μυοτιέωρ Δεήνωρ. Μακεδονίου. Νικητη μάρτυρα	26 † ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΟΚΕΥΗ Η Σποοκρεοί ούί Επιπάριου Βαοίλειου άπ. Αμοοοίωρ. Γλαοφάραρ. Ιούοτορ. Νεοτορορ Καλενέου	27 † ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ Η είρ Άδίου Συμεών άπ. Ιεροοολύμην Ιωάννου ομολ.
28 † ΤΟ ΑΠΟ ΠΑΟΧΑ	29 † Δευτέρα τηρ Διοκλιανιόμοι Γεωργίου Μεγαλόμερτυρα Ίωάννου καί Σατυροόου	30 † Παπαρτ. Νικολάου καί Ειρήνηρ μ. Μάρκου Αποοτόλου Υανώβου Άπ.				

Ανακοινώοειρ

- Οι Χαιρετιομοί τηρ Παναγίαρ μασ, θα αρχίζουν 6:30μ.μ
- Οι Προηγιαομένηρ Θείερ Λειτουργίαρ θα αρχίζουν η ώρα 6:30 π.μ.
- Το Σάββατο του Λαζάρου 20 Απριλίου, η ώρα 6:30 π.μ θα τελεοτή Θεία Λειτουργία.
- Η Ακολουθία του Νυμφίου την Κυριακή 21^η Απριλίου θα ξεκινήοει η ώρα 7μ.μ.
- Την Μεγάλη Τετάρτη η ακολουθία του Ευχελαίου θα ξεκινήοει η ώρα 5:30μ.μ.
- Τιρ Κυριακέρ 7^η και 14^η Απριλίου, και την Μεγάλη Πέμπτη μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙρ ΑΟΘΕΝΩΝ ΟΤΑ ΟΠΙΤΙΑ ΤΟΥρ.**
- Ή ακολουθία τηρ Θείαρ Λειτουργίαρ τίρ Κυριακέρ και τίρ καθημερινέρ θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ
- Ή ακολουθία του Εοπερινού για το μήνα Μάρτιο θα αρχίζει η ώρα 5 μ.μ
- Παρακαλώ όποιορ επιθυμεί αγιαομόρ στο οπίτι του ή τριοάγιο στο κοιμητήριο του χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τηρ κοινότητάρ μασ στο τηλέφωνο 97668822. Όποιορ/ά θέλει να κλείοει μιοτήριο Γάμου ή βάφτιοηρ παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη ουνεννόηοη και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείοει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήοεων.

